

Nástrojem nemocničního kaplana je čas

27.12.2024 - | Nemocnice Pardubického kraje

Jiří Fiala je rodák ze Strakonice, jehož duchovní cesta zdaleka nebyla plánovaná. „Jako dospívající kluk jsem měl hlavu plnou technologií. Studoval jsem stavební průmyslovku a pokračoval na Vysoké učení technické do Brna. Byl jsem velký fanda Star Treku a věřil jsem, že IT je pro mě správná volba,“ říká Jiří Fiala a přiznává, že už během studia ho potkala řada událostí, která jej vedla k zamyšlení: „Začal jsem přemýšlet nad tím, kdo jsem, jaká je má podstata. Stejně otázky jsem si pokládal už dřív, ale tentokrát mi na ně odpověděla víra.“ V tu dobu se Jiří Fiala rozhodl pro studium teologie, ale o své budoucí profesi jasno neměl. „Nebyl jsem si jistý, zda se stát knězem či řeholníkem. Díky zkušenosti v domově pro lidi s mentálním postižením jsem si uvědomil, že bych rád působil v terénu, chtěl jsem být v přímém kontaktu s lidmi,“ přiznává Jiří Fiala, který v té době ještě netušil, že existuje profese nemocničního kaplana.

Kategoriální pastorece

Když se Jiří Fiala dozvěděl, že kněz může působit nejen v kostele, ale i v nějaké instituci, otevřel se mu nový svět. Setkal se s kaplany vojenskými, policejními, kaplany vězeňské služby i těmi nemocničními. „Tehdy jsem poznal také Martina Suchomela, nemocničního kaplana Orlickoústecké nemocnice. S ním jsme se shodli na tom, že dnešní doba si žádá trochu jiný přístup než dřív, nemůžeme čekat, že lidé přijdou do kostela,“ vyznává své přesvědčení Jiří Fiala, pro kterého je nemocniční kaplan teolog veřejného poslání, jenž je tu pro všechny, i pro ty, kteří nejsou náboženského vyznání. Poslání nemocničního kaplana podle Jiřího Fialy tkví mimo jiné v tom, aby pomohl pacientovi najít vnitřní klid. Když je pacient vyrovnaný, lépe pak spolupracuje nejen s lékaři, ale s veškerým zdravotnickým personálem.

Kaplan chodí pomalu

Nemocniční kaplan by se měl podle Jiřího Fialy setkat se všemi pacienty, pokud je to možné. Jeho práce je totiž stále opředená mýty. „Spoustu lidí se domnívá, že jsem kněz, který dává poslední pomazání, ale tak tomu není. My trávíme s pacienty čas různě. Hodně si povídáme. Někdo chce více porozumět situaci, ve které se nachází, jiný se potřebuje jen vymluvit, a tak poslouchám. Setkal jsem se i s pacienty, kteří si přáli, abych byl pouze přítomen, a tak jsme rozjímali mlčky,“ osvětluje svou profesi Jiří Fiala a dodává, že nástrojem nemocničního kaplana je čas: „Kaplan chodí pomalu. Má ukázat, že má čas, že je tu pro pacienty,“ říká Jiří Fiala, který za osmihodinovou směnu navštíví zhruba šest pacientů.

Pět kaplanů, jeden tým

Na otázku, zda kaplani Nemocnice Pardubického kraje spolupracují, Jiří Fiala odpovídá kladně. „Ano, jednou za dva měsíce máme porady a supervize. Ty organizuje Královehradecké biskupství. Ale setkáváme se i neformálně, předáváme si zkušenosti, a když je potřeba náhled toho druhého, pomáháme si. Skutečně fungujeme jako jeden tým,“ usmívá se Jiří Fiala. Společně s Jiřím Fialou a Martinem Suchomelem zajišťuje službu nemocničního kaplana v Nemocnici Pardubického kraje i Jaroslava Hrdličková působící ve Svitavské nemocnici a Marian Kurylo, nemocniční kaplan Pardubické i Chrudimské nemocnice.

Čas naděje

Doba adventu je podle Jiřího Fialy kaplanům více nakloněná. Ať už z důvodu zamyšlení nad naším duchovním světem, anebo touze po klidu a míru. *„Stejně jako mír, i lidské vztahy jsou křehké. Jejich pukliny máme tendenci napravovat v době, která nám umožňuje se zastavit, a tou je právě adventní čas. Jsem rád, že jsem ten, kdo může druhým pomoci, protože jak se říká – slovo, které ti pomůže si nemůžeš říci sám,“* uzavírá Jiří Fiala, pro kterého jsou Vánoce především obdobím naděje.

<https://www.nempk.cz/novinky/nastrojem-nemocnicniho-kaplana-je-cas>